

Усікновення чесної голови чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Івана - 29 серпня.

Тропар (глас 2): Пам'ять праведного з похвалами,* для тебе ж доволі Господнього свідчення, Предтече,* ти показався воістину і від пророків чесніший,* бо сподобився у водах хрестити Проповідуваного.* Тому за істину постраждав ти, радіючи,* і тим, що були в аді, благовістив Бога, який у тілі з'явився,* взяв гріхи світу і подав нам велику милість.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 5): Предтечі славне усікновення* було якось божественним задумом,* щоб і тим, що в аді, проповів Спасове пришествя.* Нехай, отже, ридає Іродія,* що випросила беззаконне вбивство,* бо возлюбила не закон Божий, ні живий вік,* але – лукавий і дочасний.

Прокімен (глас 7): Возвеселиться праведник у Господі* і уповає на нього (Пс 63,11).

Стих: Вислухай, Боже, голос мій, коли молитимусь до Тебе (Пс 63,2).

Апостол: (Ді 13,25-32): В тих днях, сповнивши шлях свій, Йоан мовив: Я не той, за кого ви мене вважаєте, та он іде за мною, якому я не гідний взуття розв'язати. Мужі брати, сини роду Авраама, і ті між вами, що бояться Бога! Вам послане оте слово спасіння. Та мешканці Єрусалиму і князі їхні не визнали його, а засудивши його, сповнили слова пророків, які читаються щосуботи. І хоча й не знайшли ніякої смертельної вини на ньому, вимагали у Пилата вбити його. А коли виконали все, що було про нього написано, знявши його з хреста, поклали до гробу. Та Бог воскресив його з мертвих, і він багато днів являвся тим, що прийшли з ним з Галилеї в Єрусалим, які й тепер свідками його перед народом. І ми звіщаємо вам ту обітницю, що була зроблена батькам нашим.

Алилуя (глас 4):

Стих: Праведник квітнудиме немов пальма; він виженеться вгору, мов кедр ливанський (Пс 91,13).

Стих: Посаджені в Господнім домі, вони на дворах Бога нашого квітнудимуть (Пс 91,14).

Євангеліє: (Мр 6,14-30): В той час почув цар Ірод про Ісуса, бо ім'я його стало явним, – і казав, що Йоан Хреститель воскрес із мертвих, тим то й чуда діються з-за нього.. Інші ж твердили: "То – Ілля!" – а ще інші: "То пророк – один із пророків!" Зачувши про те Ірод, мовив: "То Йоан, якому голову я стяв; він устав із мертвих." Бо той Ірод послав був схопити Йоана і зв'язав його в темниці з-за Іродіяди, жінки Филипа, свого брата, – бо оженився був з нею. Йоан же казав Іродові: "Не личить тобі мати жінку брата твого." Іродіяда ж лютилась на нього й убити його бажала, та

не могла, бо Ірод боявся Йоана, знаючи, що чоловік він був справедливий і святий, тож і беріг його. Слухаючи його, непокоївся він дуже, однак слухав його охоче. Як же настав сприятливий день, коли то Ірод на день своїх народин споряджав бенкет для своїх вельмож, тисячників та знатних галилейських, увійшла дочка тієї Іродіяди, танцювала й догодила Іродові та гостям. Цар сказав дівчині: "Проси в мене чого бажаєш, – я дам тобі!" Ще й присягнув їй: "Чого б ти тільки в мене просила, – дам тобі, хоч би й половину мого царства." Вийшла вона та й до своєї матері каже: "Чого маю просити?" Вона ж відповіла: "Голову Йоана Христителя!" І негайно, увійшовши притьмом до царя, попросила дівчина: "Хочу, щоб ти мені дав зараз же на полумиску голову Йоана Христителя." Вельми засмутився цар, та з-за присяги та з огляду на гостей не хотів їй відмовити. Тож послав цар відразу прибічника, наказавши йому принести голову Йоана. Пішов той, стяв його у в'язниці, приніс його голову на полумиску й подав її дівчині, а дівчина дала її матері своїй. Учні ж його, довідавшись про те, прийшли й узяли його тіло та поклали його у гробі. Апостоли ж зійшлися до Ісуса й розповіли йому про все, що робили й чого навчали.

Причасний: Пам'ять праведного буде вічна,* лихої слави він не лякається (Пс 111,6-7). Аلیلія (х3).